

Es Ca d'Inca

Lladrará cada diumenge mentres li donin que menjar

Redacció y Administració C. de Mallorca n.º 1.

ESPANYA: UNA PESSETA CUATRIMESTRE: ESTRANJER: DUES IDEM IDEM.

PAGO PER ADELANTAT

Assamblea Nacional de la Bona Prensa

HEM tengut l'honra de rebre del insigne President de la seva Junta Organizadora la carta que a continuació publicam.

Sevilla Jueves Santo de 1904.

Sr. Director de «Es Ca d'Inca.»

Muy Sr. mio: Por omisión involuntaria no enviamos á V. los documentos que hoy tengo el honor de remitirle.

Al suplicarle se digne prestar su cooperación en favor de una obra de tan vital interés para la causa católica en nuestra Patria, cúmpleme significarle la conveniencia:

1.º de que publique los referidos documentos, si ya no lo hubiere hecho.

2.º de que nos manifieste su adhesión al pensamiento de la Asamblea, ya por carta particular, ya desde las columnas de su publicación, en cuyo caso le suplico se sirva remitir á esta Junta el número ó números en que lo haga.

3.º de que la administración de su periódico sea un centro de inscripciones cuyo trabajo queda reducido á ir las recibiendo y cuando haya algunas revnidas enviarlas aquí, juntamente con los nombres, títulos y vecindad del socio sin omitir si es de mérito, activo ú honorario. Si acepta V. este encargo, conviene que desde luego lo anuncie en su periódico y lo comuniqué á esta Junta.

4.º de que excite á sus lectores á que cooperen con entusiasmo en favor del proyecto, ya inscribiéndose como socios ya asistiendo personalmente á la Asamblea, ya enviando memorias.

En espera de su pronta y favorable contestación me es grato repetirle de V. aff.º S. S.

q. s. m. b.

Federico ROLDÁN Pbro.

Presidente de la J. O.

A més de la contestació particular qu'hem donada a tan digne Entitat, nos complau en fer les següents manifestacions corresponents a les indicacions que'ns ha fetes.

1.ª A n'el nombre 53 d'aquest setmanari, ja donarem conte dels punts més principals y que trobarem més necessaris que sabessen nostros suscriptors. No hem publicat tots els documents, a causa de lo petita que 's nostra publicació; però els-e tenim a disposició de qualsevol qui les vulga llegir.

2.ª Nos adherim, amb tot y per tot, a l'acte de l'Assamblea, y a les seves doctrines y conclusions que se resolguen. Aquest era nostre propòsit desde 'l primer dia; però la publicació més modesta d'Espanya no se trobava digne de mesclarse amb l'alta ilustració de la Nacional y Católica Assamblea.

3.ª Amb molt de gust acceptam que nostra Redacció sia un centre de inscripciones.

4.ª No'm faltaria altre que noltros fessen flaca y que no treballassem amb entusiasme en una obra com es la Bona Prensa, que es sa palanca qu'avuy está cridada a sostenir el món moral.

Si, benvolguts llegidors, a tots ens voldriem assentar socis de l'Assamblea de la Bona Prensa. Total son 5 pessetes que costa y en canvi rebreu un diploma artístich y una crònica de tot lo que's ferá que'n valdrá més. Les dames també ho poren esser com a socies honoraries. Y al qui vulga anar a Sevilla a assistir a n'els actes de L'Assamblea, rendint tribut d'homenatge a Maria Inma-

culada, en tots els Ferro-carrils d'Espanya se ha alcanat la rebaxa del 50 per 100 p'els assembleistes.

Molts son els periòdichs, les entitats y els bisbes tots que han enviat les seves adhesions; de Sevilla totsol, e-hi ha mil socis, axò qu'els del poble sempre esperen la derrera hora. Dins Espanya hi ha prop de 200 centres de inscripciones, qu'encara no han remés els seus socis.

Are, per punt final, y p'el bon eczemple dels mallorquins, publicam la carta que ha dirigit a n'el President de la J. O. nostra estimadíssim Prelat.

Sr. Presidente de la Junta Organizadora de la Asamblea Nacional de la Buena Prensa.

Muy respetable y estimado señor: Al aprobar y bendecir el proyecto de la Asamblea Nacional de la Buena Prensa, me complazco en enviar á V. mi parabién por las aprobaciones y bendiciones que ha obtenido, no solo del Episcopado español, sino del mismo Romano Pontífice. Que Dios las haga fecundas, y si no somos dignos aún de realizar aquella unión siempre proclamada y nunca sinceramente querida, concédanos ahora que siquiera pueda hacerse algo tangible y duradero, por pequeño é insignificante que parezca.

Cuénteme Vd. en el número de los Prelados que le han ofrecido leal cooperación, y reciba el testimonio de mi respetuoso afecto.

† PEDRO, Obispo de Mallorca.

Palma 27 de Marzo de 1904.

Llegim a n'el *Diario de Mallorca* que la visita del Rey a Sevilla caurá en los meteixos dies que s'havía de celebrar l'Assamblea, y que'n vista d'això, La Junta Organizadora, per fugir

del truy que du l'entussiasme en qu' els pbles acostumen rebre'l monarca, ha depassada dita reunió p' els dies 27, 28, 29 y 30 de Matx, suplicant qu' els periòdichs fassin corre la noticia.

LA REDACCIÓ.

La Calumnia venjada

(TRADICIO MALLORQUINA.)

Tocant de mort planyien les campanes quant entrava a ciutat un cavaller set anys ausent per terres llunyadanes.

—¿Quies el mort?—preguntá a son escuder, y aquest, per dirli lo que deya el poble, un escolt a l'orella li va fer.

Llavors sa cara trasmudava el noble entrant a son alberch, baixos els ulls, per llarga estona romania inmoible.

De sa memoria ja borrosos fulls ell repassá ab les tristes campanades, y ne sentí sos llagrimars remulls.

Les portes del casal volgué tancades per no veure ningú, y allá tot sol ab son remordiment lluytá de bades.

Embossat ell sortí, ja post el sol, y a S. Francesch entrá. La nau grandiosa vestida estava ab paraments de dol.

A la llum de quatre atxes tremolosa, va veure estesa en cadafalch obscur una morta de vesta blanquinosa.

Era ¡ay! la noble Elianor Desmur, la blanca verge de s'amor primera qu'un cor li havia dat tant dolç y pur.

¡Ay Deu! també la víctima alló era qu'ell malferí a sa llengua criminal entre amichs dissoluts, set anys enrera.

La negra taca d'aquell mot brutal prest hagué feta desastrossa via; cobrint la jove ab deshonor mortal.

Ella en tirá la lenta malaltia qui l'aná consumint, dementres ell d'un pare ofés y venjador fugia.

A Flandes s'en fugí, y l'ardor novell del cor indòmit esbravá en la guerra, oblidantse de tot, el jovencell.

Si allá tal volta va anyorar sa terra, y en la nit, a deshora desvetlat, sentí el remordiment qu'al cor s'aferra,

abans de gayre ja l'hagué ofegat dins el ví de l'orgia desfermada, en ses costums a lloure de soldat.

Mes ay! des que a Mallorca feu entrada creyent l'escándol juvenil perdut dins l'honra militar per ell guanyada,

al cop d'aquella mort desprevingut bé s'era uberta la ferida closa del vell remordiment, com may agut.

Y al veure morta sa promesa esposa víctima del seu crim sense perdó, ajonollat caygué sobre la llosa.

Un frare qu'allá feya oració ran de la caixa funeral va veure. y li crida de sopte: «¡Confessió!»

Se confessá'l donzell, com es de creure; y en penitencia li posá'l confés guardar la morta, sens menjar ni beure,

fins que la missa d'alba se digués. Ell prometé que prou la guardaria vetlant tota la nit, sens ningú més.

Quant acudí la gent ab lo nou dia trobá allá en terra'l cavaller caygut qu'arrancada la llengua prop tenia.

Era mort. La difunta en actitud de dormir, jeya ab pàlida bellesa, sens un plech de la vesta remogut.

¿Quina violencia allá s'era comesa? Ningú'l misteri s'en pogué explicar entre tota la gent d'horror cor-presa.

Sols un frare ja vell, qui a meditar va romandre de nit dins la tribuna, el misteri d'horror va declarar.

Ell referia qn'entre dotze y una s'era alçada la morta del seu llit, mirantse 'l cavaller de vesta bruna.

Aquest fugí corrent, espaordit, y derrerá la morta li corria a lo llarch de la nau, seguit, seguit...

Ni un sol portal pel fugitiu s'obria: tres vegades el temple va voltar, y a la tercera volta s'esmortia.

Llavors la morta un peu li va posar sobre'l pit y ab un lliri que portava a llengua sens esforç li va arrancar.

Després la morta a son bàül tornava arreglanthi los plechs del seu vestit, y tot en pau fins a la llum quedava.

—Tal se contá l'horror d'aquella nit.—

M. COSTA y LLOBERA PRE.

El Senyó Pastanaga

(ACABAMENT)

Passaren alguns anys. Un dia sortint de fe s' estació a ses Coranta-hores de Sant Francesch afín D. Xim y tot d' una li fas escomesa.

—¿Qué tal li ha 'nat per Madrid?

—Tenim en Cassinto aquí. ¿Ho sabias?

—Que havia de saber! de haverho sabut, los heuria feta una visita. ¿Quin des dos s' en dugué es brou?

—¡Homc! li donaren sa gran sorpresa. Arribarem a sa casa d' hoespedes; sa patrona mos contá la mala peste d' éll: que no 'n tayava tros, que li duya en revolt la casa, que feya el Toni en sa questió de pagá es pupilatje, y altres herbes....

A n' el pobre lo haviam de haver prevengut que hi anavem, y el pobrás s' heuria feta bonda un parey de dies; però li caiguerem de sopetón... y figuret... fins de matinata no tocá comparació a sa casa d'

Hostes. Na Pancracia estava dins un foch y jo qui ja no me veyá es nas, puis estava més empipat que Fa-Rigo. Fiet, tot d' una qu' entrá en llòch de acostarse a noltros, comensá a tira abaix quadrets de còmiqués y bailarines que tenia penjats a n' es capsal des llit... Llevores tregué d' un armari un Sant Cristet que hi tenia estotjat y mentrestant anava a penjá, fiet, jo ja no poria pus... ¡lo agaf ma c... ma cap y li ensivell una potada a n' es buy, que... faltá poch pera deixar-lo a n' es siti.

—Y D.ª Pancracia?

—Ella no badá barres fins que vejé que jo anava a ferne una de ses meues. Llevò l'emprenqué contra mí dient que sa cossa la'm mereixia jo; perque ab sa meua tolerancia havia ocasionat sa ruina des meu fill. ¿Que hi trobas?

—Que vostè la se mereixia.

—¡Veham si seré Pastanaga de noms y de fets!

—Cuánt li caurá be ersenyarme es musèu de banyes?

—Ca, hombre; na Pancracia, desde que venguerem de Madrid, s'ha fet es reganyols, y diu que enguany han comensat a governá ses dones. Tot es banyam va aná dins es carró des femeté; doná es despatxos a n' es criat y a sa llibreya; m'ha posat a mitja racció de xocolati; no vol que'm donin es títol de Coaquin de la Zanahoria, y troba que n' hi ha prou ab un Xim Pastanaga sech y crúu. Ni puch aná a n' es renyidero ni... a ses titeres... ni a n' es toros, ni.....

—Molt be'n fet; sòls així, comensant per despastanagarlo a Vostè, porá arribá a port sense més averies sa barqueta des seu fill que ara ha calafatetjat D. Pancracia, després de haver feta tanta d' aygo.

—¿Per que?

—Perque, morta la cuca, mort el verí; y per desmamá es ruch no hi ha com matá sa somera.

—O matá es ruch.

—Si, senyó, contant que Vostè es es ruch, Senyó Pastanaga.

Bernat BALLE PVRE.

LA LLET Y LAS ESCARXOFERAS

L' accident de tres noys envenenats per la llet d' una vaca alimentada ab fullas y brots d' escarxofera, ha donat caràcter d' actualitat a la cuestión de saber si la barreja de la llet ab lo such de la escarxofa es realment venenosa. No vacilo en decidir-me per la afirmativa, encara que no siga una regla general. ¿Pero no 's diu que las excepcions confirman la regla general?

Fa cinch ó sis anys estigué á punt de sobrevindre un accident semblant en Estaque á tres personas conegudas meas que havian pres crema després d' haver menjat escarxofa. Això succehí á l' época en que jo dirigia dos laboratoris.

Vaig obligar á un gatet de cinch mesos á alimentarse exclusivament de llet bullida ab escarxofas. L' animal—siga repugnantia inconscient ó instint avisador—rebutjá obstinadament eixa alimentació

durant quaranta vuyt horas. Al tercer día se decidí a tastar aquella mixtura, de la qual s'alimentá exclusivament durant deu días. Al cap d'aquest temps lo gatet estava en estat llastimós de demacració, atacat de còlichs acompanyats de constipació perfidiosa.

Vareig matar l'animal per medi de la estrignina, y la autopsia me descubrí obstruccions intestinals y una pilota en el ventrell congestionat. Ademés, los ulls del animal, generalment de color gris clar, s'havían tornat d'un vert bastant fosch. Fenòmen de cromatisme que no deu estranyar á ningú, donchs l'extracte d'escarxofa s'usa en tintorería.

Las fullas, los rebrots y ls fruyts d'escarxofa están molt carregats de tanino, principi agrumollador de la llet. La escarxofa téndra tenyeix lo ganivet ab que se la talla. Ab lo nom de *Fain*, fruyt del faig, las flors secas d'escarxofa serveixen pera agrumollar la llet en algunas matonerías. No es, donchs, assombrós que'l such d'aquesta planta, barrejat ab la llet ó sos preparats, agrumolli los principis lácteos en el ventrell y puga determinar, segons las condicions del individu, un magma tòxic.

El tanino, principi astringent y amargant, es, donchs, l'element que obra sobre la llet absorvida. En Italia, país de didas, los hi prohibeixen menjar escarxofas, segons l'antich proverbi: *Carciofo é latte non vanno d'accordo*.

Lluís Adriano Levat.

De *L'Art del Pagès*.

LA COREMA DEL PARE JAUME

Enguany, els qui cerquen, amb els oradors sagrats composicions floretjades plenes de poesia y delicadesa, y cops d'oratoria cuydadosament estudiats, sens dupte, no ls e haurá agradat molt els sermons del Pare Jaume; però els qui volen amb so coremé, un vertader apòstol de Cristo totcor y caridat, que sa moria per la gloria de Deu y salvació de ses ànimes, l'han vist amb el Fill dels SS. CC. que se desfeya demunt sa trona anatemitant el vici y el pecat.

El poble sempre ha corregut derrera els sants: recordam a un S. Francesch d'Asis, que sense tenir formes oratories, s'atreya les moltituts que corrien derrera Ell, encantades de sa zencillés maravellosa y virtut celestial. Tal es el concepte en que la ciutat d'Inca ha acudit a escoltar els sermons coremals del Pare Jaume.

No ha fet cap sermó exclusivament del robo y ha logrades una partida de restitucions. Ha anatemitat el vici de la blasfemia y de l'impuresa, amb tant de zel y forsa, que 's una llástima que les autoritats no cooperin, amb escarmets eczemplars, per desterrar aquets vicis malahits.

Basta dir, per manifestar l'entussiasme en que s'han escoltat els seus sermons, que'l dia de Pasco, dia distret y de repòs, en va voler fer un exclusivament p'els homos, y

l'esglesia s'ompli d'aquests y los fé prometre una partida de propòsits.

El dia que s'en va anar, l'acompanyaren a s'estació s'Ajuntament y altres persones de significació. Deu li do salut y forsa perque'n puga fer moltes de coremes y cullir molts de fruits espirituals a la vinya del Senyor.

CRONICO

Mars de 1904

Dia 24.—Arriba a l'alma el catedràtic d'Historia Natural de Barcelona acompanyat d'una vintena d'estodians, que venen a fer una excursió científica per nostra Roqueta.—Ervisa: una barca, que venia de pescar tripulada per 14 homos, naufraga a causa d'un cop de mar. Vist per un'altra barca e-hi acudeix a prestarli ausili logrant, ab grans esforços y ab perill de noves desgracies, salvant 6. Els altres 8 no varen poder esser salvats. ¡Deu els-tengue en la gloria!

—Per un escas d'incompatibilitat el diputat Sr. Azcarate ha dimitit sa presidencia de la Junta de Reformes Socials, y sa d'un tribunal d'oposicions. Varis diputats també s'han vist obligats a renunciar llurs actes.—Ses noves relatives a n'el procsim viatge del Rey son molt satisfactories, suposantse que s'excursió se verificará sens incidents de cap classe.—El senyor Maura llegeix en les Càmares el decret de suspensió de sessions.

—Un parte oficial diu que'ls japonesos atacaren altre pich sa plaza de Port Arthur retirantse s'escuadra ab averies considerables.

Dia 25.—Palma: en el despatx del senyor Governador Civil de la provincia, se reuneixen les autoritats y presidents de la Diputacio, societats econòmiques, polítiques y recreatives y representats de la premsa, pera tratar de la venguda del Rey. Entre els reunits reiná molt d'entussiasme y estan animats dels millors desitjos pera dispensar una carinyosa rebuda a D. Alfons XIII.

—En el teatre de Novedats de Barcelona ple a vessar de concurrents y en mitx de grans aplausos, se celebra un meeting en defensa del servey militar voluntari y en contra del obligatori ab excepcions, com la redenció a metalich, y sense elles.—A derrera hora de ahir el Senat aprová, entr'altres projectes, el de carbons y de protecció a l'infancia.

—Arriba a Napolis Guiem II.—La Càmara francesa aprova un crèdit, molt combatut per conservadors y nacionalistes, de 500.000 franchs p'el viatge de Loubet a Italia.

Dia 26.—A pesar que la majoria de l'Ajuntament de Palma es republicana acorda a la sessió que celebra avuy, votar un crèdit de 10.000 pessetes p'el viatge del Rey, de les quals 2.500 se destinarán a bonos p'els pobres.

—A Bilbao el Sr. Dato dona una conferencia molt radical sobre cuestions socials.—Seguint son projecte de viatjar les Acadèmies militars, el Rey va a Guadalajara, residencia de la d'Ennyigers.—Se nombra a n'el doctor Bejarano delegat especial a Madrid pera que dicti quantes mides crega oportunes pera combatre s'epidemia del tifus.

—Victor Manuel visita a Napolis a son colega d'Alemanya. Abdós han dit en brindis cordialissims que la triple aliança es la firme garantía de la pau a Europa.

Dia 27.—En el despatx del Sr. Governador se tornen reunir el Batle, el president de la Diputació y els presidents de

societats recreatives, de crèdits, econòmiques y polítiques. El Governador, que presidia sa reunió, posá de manifest els treballs preliminars que s'havien lets, afegint qu'esperava sabre els oferiments de les societats y corporacions per poder formar el programa dels festetjos qu'han d'organisarse. Tots els representants de societats oferiren adornar e iluminar llurs fatxades y reparar bonos a n'els pobres; el «Crédit Balear» oferi 5.000 pessetes per aqueix objecte.

—Ab gran solemnidad s'efectua a Barcelona la jura de la bandera per dos mil reclutes.—La Diputació de Bilbao obsequia a n'el Sr. Dato ab un banquet.—Un R. D. disposa que ab dos regiments se constituyesca una brigada de cavallería pera instrucció, quin mando se confiará a n'el príncep d'Asturies D. Carles de Borbón.—El Sr. Maura diu que moltes poblacions demanen a n'el Govern que les visiti el Rey en la seva procsima excursió.

—Moren a Paris les duqueses d'Alba y Atrisco, fiya aqueixa derrera de l'Infanta d'Espanya D.ª Lluisa Teresa de Borbón.—Causa crisis el ministre d'Hisenda de Portugal.

Dia 28.—Mor a Palma l'ilustre músich popular mallorquí n'en Antoni Noguera fundador de la *Capella de Manacor*. (a. c. s.)

—De R. O. se dispose el ceremonial pera l'imposició de la corbata de S. Fernando al batalló provisional de Porto Rico, número 1, honor dispensat per son heroich comportament en el combat de les lomas de San Juan (Santiago de Cuba).—A la vista de Corunya naufraga el vapor *Nep-tuno*, sa tripulació se salva nedant.—Els ministres reunits en Consey despatxen varis expedients, entre ells els d'indult de pena capital qu'ha de concedir el Rey el procsim divenres sant.

—Un parte oficial rus diu que a sa sortida de s'escuadra moscovita se retirá sens acceptar combat sa japonesa, que manda s'almirant Togo.—La Càmara francesa pose fi a la seva sectaria tarea aprovant per 316 vots contra 269, sa lley que suprimeix s'ensenyansa congregacionista.

Dia 29.—A Palma se fan molts de preparatius per la venguda del Rey y no 's parla d'altre sino del viatge d'aqueix.

—El Rey sanciona les següents lleys: responsabilitats dels funcionaris civils; reforma del Consey d'Estat; matrimonis de militars, y sa de convenis entre les societats d'Obres públiques y sos acreadors.—Sa Junta provincial de Sanidad de Madrid, d'acort ab l'autoritat eclesiástica, ha disposi que sien desinfectades totes les esglesies de la Cort ab motiu de s'epidemia de tifus.

—Se sap qu'un important exercit rus es entrat a Corea pera anar a l'encuantre del inimich.

Dia 30.—El Consey d'avuy a Palau se reduex, segons el Sr. Maura, al discurs-informació dels assumtes més importants del exterior y d'Espanya.—Un decret d'Instrucció pública estableix a Barcelona una Escola técnica d'estudis especials pera viajants.

—Es mort el príncep anglés Federich Guiem, duch de Cambridge.

Dia 31.—Els periòdichs de Palma publiquen la nova de que, á mitjan Marx procsim, a la seva badia se vorá un espectacle may vist. Cinch escuadres ingleses reunides, formant un total de més de 100 buchs, estiran quatre dies a Palma y després se'n aniran a Pollensa. Mes tart un'altra agencia telegrafica diu que aqueixa nova careix de fonament.

—Ses festes de Setmana Santa determinaren una treva política que seria gratissi-

ma si era més llarga, se parla més d'esglesiés y de sermons que d'elocuentes discursos y habilidoses intrigues. Suspenen llurs tirades els rot tius y sa felicitat pareix que s'acosta.—A Palau e-hi ha capella pública y molt solemnement se celebra la cerimonia del Lavatori y diná a n'els pobres.

—Sa Dieta japonesa pose terme a llurs sessions després d'aprovar els projectes economichs presentats p'el Govern. També ha dirigit a ses tropes entusiastes felicitacions.

Es CRONISTA.

Lladrades y moxonies

Barcelona ha rebut ab paumes d'or al Rey, y per tot allá hont ha passat es estat aplaudit y aclamat amb entussiasme; y no tan sols de s'oficialitat que si veu obligada, sinó del poble que s'es posat en contacte amb'ell; donchs, qu'el jove Monarca, fa cas de tothom, tornant en aquell temps qu'els reys y el poble eran una meteixa cosa.

El Rey aplaudit en Catalunya: Maura ha triunfat.

Y... ¿els mitins republicans?... ja n'han feta de bretxa. Y... ¿S'anada d'En Salmerón a Barcelona?... Y... ¿els pronòstichs mortuoris de la rotativa?... Tot es estat fum d'estampa per embrutar papé. Si jo fos d'ells pus may més tornava a piular; tanmateix no fan més que tocar el violón y la gent comensa estarne causada de sentir violonades de *perro chico*.

Sa proressó del dia de Pasco encontrá una companyia de soldats qu'anava a prenda ranxo. A noltros, y tots els qui assistirem a l'acte, nos estrenyá, en gran manera, que no s'aturás y ni's descubríssinó que passás de *llargo mitx* correuent.

Es que devien tenir por que no fos estovat s'arròs y los fes un còlich en bon dia de Pasco!

La cátedra de declamació que diumenge y dimecres representá a n'el Circol Catòlich, estaren inmillorables, puis, que de aficionats no se pot demanar més.

Anit hi torna haverhi funció.

El deligencié que trasportá es passatjés d'Inca a Campanet en combinació en so Carril, a voltes ja té ple amb los que ha pres a s'Estació, y a pesar d'això encara pren més passatjés fenlos anar esclata-bufetes. Dins un carretó de dues rodes y un cavall m'hi entima 15 y 16 persones.

Y ¿sa Companyia d'es Carril l'e-hi comporta? ca... haguesseu anat a la festa del Cocó amb el tren y haurieu tengut dos doblés de lo mateix.

A causa de no haver cobrat es consum y haverhi massa *fondos* a la caixa de la Vila, el Sr. Batle va bestreure 2.200 pessetes per pagar els empleats y altres contets, perque tenguessen per comprar mè per les festes de Pasco.

Entre dimars y dimecres sa guardia municipal posá 21 multes, a altres tants d'individuos qu'infringiren ses ordenances municipals corregent ab llurs cavalleries per dins la població.

Dimecres passat se celebrá com tots els anys sa típica festa de la Mare de Deu del Coco.

E-hi acudi moltíssima de gent, principalment joves, de tots els pobles vehins, uns ab carretó y altres ab so tren.

Aqueix fe el seu *agosto*, puis además de fer pagar deu céntims més que 'ls anys passats, no posá cotxos abastament, fent anar els passatjés més estrets qu'arengades puis aquets s'apinyaven per por de no quedar en terra y aqui ahont toca haverhi 8 passatjés se ni posaven 22 o més. Sentirem moltes protestes rahonables contra sa companyia.

Dimecres s'anunciá que s'havia uberta sa cobranza de sa contribució per consum, del primer trimestre del present any, donant deu dies de temps per porer pagar sense gastos.

Una vegada digueren que parexía que les kábiles de Valencia havien vengudes a Inca a desbaratar el culte catòlich de l'església de Sant Francesch. Are poren afagir que encara no han fuites.

Dimars, mentres el temple estava ple de gent, celebrant una funció relligiosa a S. Antoni, un parey de pedrades tirades a un finestral feren mil miques uns quants vidres, perillant una desgracia.

No basta qu'el municipal, un dia en l'any, vaja a fer fugir els atlots, com qui arruxar coloms, qu'en girar s'esquena ja hi tornen esser, es precis muntés y que toquin sa bossa a los seus padastres.

† D.ª Maria Pascual mare de nostro amich Mossen Juan Mulet ha mort a l'edat de 80 anys, a Buger, el seu poble natiu. Bon repòs y bon remey.

Durant aquesta setmana els quintos del batalló d'Alba de Tormes han comensat a fer s'instrucció a un bossi de terra de Son Estarás, en lloch de ferla per la carretera d'Alcudia.

Segons persones enteses ja estan molt adelantats.

Es mercat que se celebrá dijous passat va esser molt magre y casi no's feren compres. Per aquest motiu no publicam els preus que retgiren.

Alcaldia de Inca

Aqueixa Alcaldia desitjosa d'evitar tot gasto an'els contribuyents, els escita y suplica ab empenyo, que durant els plassos que per crida se publicarán, se posin al corrent de llurs cuotes per consums, tota vegada que segons conveni que té estipulat, l' Ajuntament ab el recaudador, no podrán allargarse un sol dia aquells plassos, y en llur consecuencia serán apremiats, sens que l'espresada Corporació pugua influir en lo més minim a que se los condoni, apremi algun en qu'hagen incurrit.

Aixi espera ho fareu vostro amich y batle

DOMINGO ALZINA

OSSOS Y LLEPADURES

Dos joves se donen castanyes, però de bon de veres. En Xarogués s'en tem, hey va y les desferra.

—Quits aqui, les diu ¿no sabeu que 'ls espanyols som neutrals?

—Si, responen els dos guerrers.

—Idó, fora més prunes, ni més castanyes ni nesples. Prou que s'en donen els russos y els japonesos.

Endevinaya popular

En ses fosques serques guyes,
meam com n'has de trobá,
quin abre en el mon hi ha
qui'es cap demunt sa fló fá,
y es cap devall te ses guyes?

El sen JUAVERT.

Sa solució diumenge que vé

AVIS

D. Llorens Cruellas y Rovira Agrimensor, Perito agrónomo y Mèstre practich d'Obres te l'honor d'ofedir a n'el públich els seus servicis respecte á canar terres, subdividir y justipreciar finques, aixecar plans topografichs amb tinta negra y de colors, projectes y direcció d'edificis y quesvulla que tenga relació amb lo seu art, com es estudi d'indicis per alumbrament d'aigos.

Per mes detalls poden dirigirsé a n'el Colegi de S. Tomas d'aquesta Ciutat aont viu d'orditnari dit Senyor.